

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

**Ett litet frø: berättelsen om Wangari
Maathai / Eit lite frø: Historia om
Wangari Maathai**

Skrevet av: Nicola Rijdsdijk

Illustrert av: Maya Marshak

Oversatt av: Anna Hewett (sv), Espen Stranger-
Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

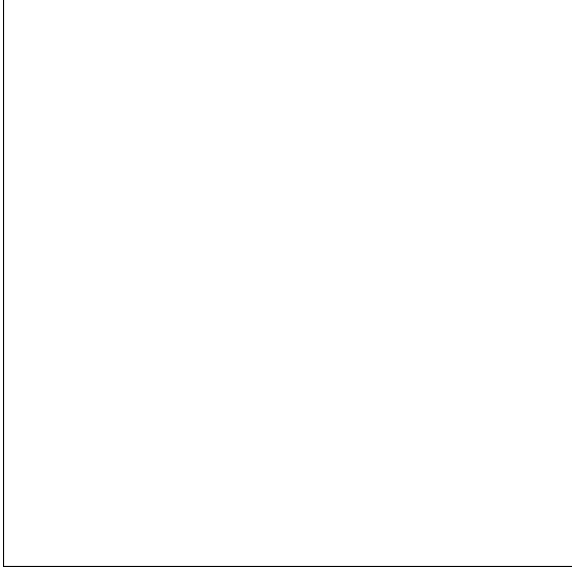
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Ett litet frø: berättelsen om Wangari Maathai

Eit lite frø: Historia om Wangari Maathai

 Nicola Rijdsdijk

 Maya Marshak

 Anna Hewett

 svensk / nynorsk

|| nivå 3

(uten bilder)

I en by ved foten av berget Mount Kenya i Östafrika
arbetade en liten flicka på fälten med sin mamma. Hennes
namn var Wangari.

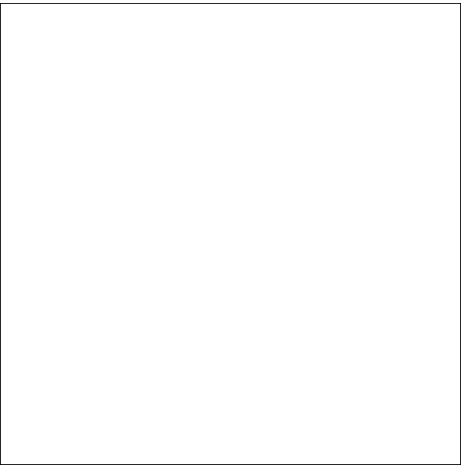
...

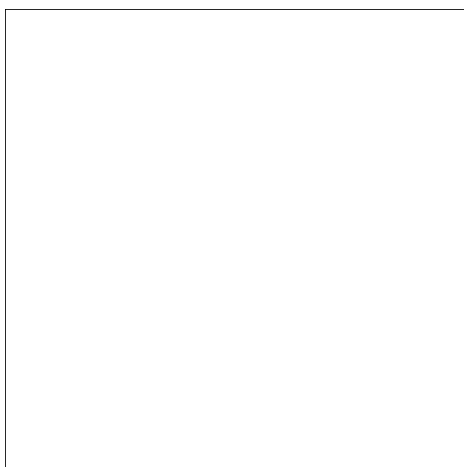
I ein landsby ved foten av Mount Kenya i Aust-Afrika
arbeidde ei lita jente saman med mor si på åkeren.
Wangari heitte ho.

Wangari var glad i å vera ute. Familien hadde ein kjøkkenhage. Der vende ho grønssaksahagen med macheten sin. Ho stakk små frø ned i den varme jorda.

...

Wangari älskade att vara utomhus. I hennes familjs trädgårdsland vände hon jorden med sin machete. Hon stäck ned små frön i den varma jorden.

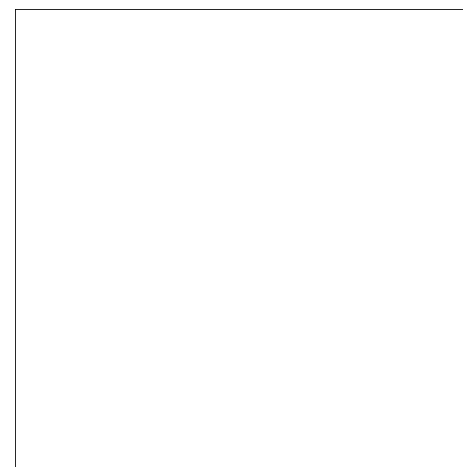

Hennes favorittid på dagen var strax efter solnedgangen. Når det blev för mörkt för att se växterna visste Wangari att det var dags att gå hem. Hon följde de smala stigarna genom åkrarna och passerade över floder medan hon gick.

...

Ho syntest den beste tida på dagen var rett etter solnedgang. Når det vart for mørkt til å sjå plantene, visste ho at det var på tide å gå heim. Ho gjekk langs smale stiar på markene og over bekkar på vegen sin.

Wangari dog 2011, men varje gång vi ser ett vackert träd kan vi minnas henne.

...

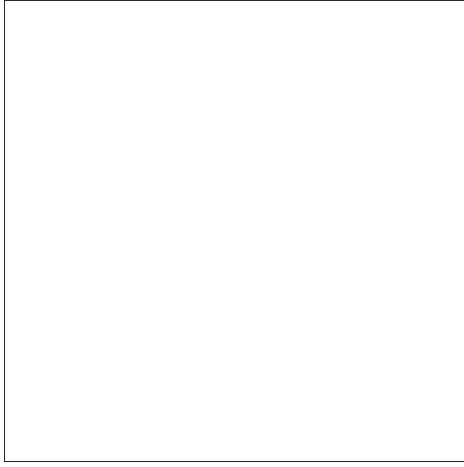
Wangari døydde i 2011, men vi kan tenkja på henne kvar gong vi ser eit vent tre.

Wangari var ett intelligent barn som längtade efter att börja skolan. Men hennes mamma och pappa ville att hon skulle stanna hemma och hjälpa dem. När hon var sju år gammal övertalade hennes storebror deras föräldrar att låta henne börja skolan.

...

Wangari var ei flink jente og ville gjerne byrja på skulen. Men mora og faren ville at ho skulle vera heime og hjelpe til. Då ho vart sju år, overtalte storebroren mor og far til å la henne få gå på skulen.

Wangari hade arbetat hårt. Folk över hela världen uppmärksammade henne, och gav henne en välkänd utmärkelse. Det heter Nobels fredspris, och hon var den första afrikanska kvinnan att någonsin få det.

...

Wangari hadde arbeidd hardt. Folk over heile verda la merke til det, og dei gav henne ein berømt pris. Han vart kalla Nobels fredspris. Ho vart den første afrikanske kvinna som fekk han.

Hon gillade att lära sig saker! Wangari lärde sig mer och mer för varje bok hon läste. Hon gjorde så bra ifrån sig i skolan att hon blev inbjuden att studera i USA. Wangari blev så glad! Hon ville lära sig mer om världen!

...

Ho likte å læra! Wangari lærde meir og meir for kvar bok ho las. Ho vart så flink på skulen at ho vart invitert til å studera i USA. Wangari vart så glad! Ho ville læra meir om verda.

Alltmedan tiden gick växte träden och blev skogar, och floderna började att rinna till igen. Wangaris budskap började att sprida sig genom hela Afrika. Idag har miljontals träd planterats från Wangaris frön.

...

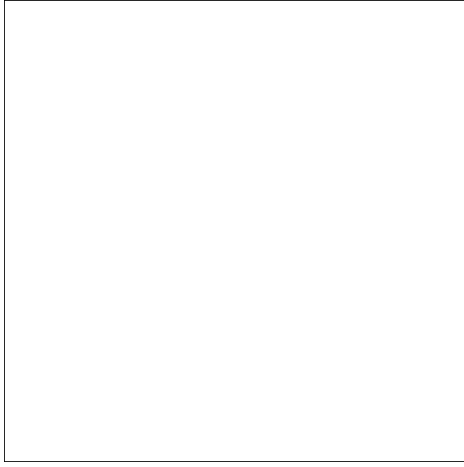
Tida gjekk, og dei nye trea voks og vart til skog, og det kom vatn i elvene igjen. Historia om Wangari spreidde seg over heile Afrika. I dag er det millionar av tre som har vakse opp frå Wangaris frø.

På det amerikanska universitetet lärde sig Wangari många nya saker. Hon studerade växter och hur de växer. Och hon kom ihåg hur hon hade växt upp själv: med lekar och bus med sina bröder i skuggan av träden i de vackra kenyanska skogarna.

...

Wangari lärde mykje nytt på det amerikanske universitetet. Ho studerte planter og korleis dei veks. Og hugsa korleis ho hadde vakse opp sjølv: i leiker og spel med brørne sine i Kenyas vene skogar.

Wangari visste vad hon skulle göra. Hon lärde kvinnorna att plantera träd från frön. Kvinnorna sålde virket och använde pengarna att försörja sina familjer. Kvinnorna var lyckliga. Wangari hade hjälpt dem att känna sig kraftfulla och starka.

...

Wangari visste råd. Ho lærde kvinnene å planta tre ved å så frø i jorda. Kvinnene selde trea og brukte pengane til det beste for familien sin. Dei vart veldig glade. Wangari hadde fått dei til å føla seg sterke og mektige.

Ju mer hon lærde sig, desto mer förstod hon att hon älskade folket i Kenya. Hon ville att de skulle vara glada och fria. Ju mer hon lærde sig, desto mer kom hon ihåg sitt afrikanska hem.

...

Ho skjønte ho var glad i folk frå Kenya jo meir ho lærde. Ho ville dei skulle vera glade og frie. Og jo meir ho lærde, desto meir hugsa ho heimen sin i Afrika.

När hon hade avslutat sina studier, återvände hon till Kenya. Men hennes land hade förändrats. Stora åkerbruk sträckte sig över marken. Kvinnor hade ingen ved att göra brasor till sin matlagning. Folk var fattiga och barnen var hungriga.

...

Då ho var ferdig med å studera, drog ho tilbake til Kenya. Men landet hennar var forandra. Kjempestore bondegardar strekte seg utover i landet. Kvinnene hadde ikkje ved til å tenna bål for å laga mat. Folk var fattige og born svalt.